NAPAKA ZA NAPAKO,

Kriv pa ni nihče!

Ko se človeku nasmehne sreča in pride do stanovanja spozna, da ima lahko sreča tudi drugo plat

Za Bežigradom v Vojkovi ulici, natanko za našo občino, stoji – oziroma še raste kot vlak dolg blok. Ta mesec se v prvi dve stopnišči vseljujejo prve stranke. Njihove pritožbe pa dokazujejo, kako »solidno« je na videz sicer ljubek blok zgrajen in projektiran.

Pa pojdimo po vrsti. Najprej cena kvadratnega metra v tem objektu, ki se mu učeno reče: BS-2/1. Sprva so obljubljali da bo cena 12.363,10 dinarjev, in da se bodo ljudje v prvi dve stopnišči vselili že 15. avgusta. Rok vselitve se je – kot že rečeno – premaknil na november, cena pa povišala na 16,315,10 dinarjev ali 3.952 dinarjev za kvadratni meter. Da bo mera polna, povejmo še to, da so cene naslednjih stopnišč še višje – za kvadratni meter bo treba odšteti 17.300 dinarjev.

SPORNE POŽARNE STOPNICE

Ta blok (prav vsa stopnišča) so projektirali brez požarnih stopnic. Ko so že zasadili lopate, ko so že stali zidovi, pa so se domislili zakonodaje, ki terja požarne stopnice. In tako so lepo v vsakem nadstropju odrezali enoinpolsobnemu stanovanju po eno sobico (10 kvadratnih metrov) ter ga spremenili v enosobno; tam pa naredili dohod iz stopnišča na požarne stopnice.

Če računamo, da je v enem stopnišču 51 stanovanj, da je *devet* nadstropij, ugotovimo, (če je kvadratni meter 16.315 dinarjev), da mora vsak stanovalec samo za to projektantsko napako plačati okoli 30 tisočakov. In koliko stanejo še železne stopnice, pa železna vrata in delo, pa sprememba projekta? Najbrž še enkrat toliko! Kriv pa seveda ni nihče! Če bi kdo bil, potem kupci ne bi plačevali napak, ampak tisti ki so jih zakrivili!!!

S *tem pa zgodbica o požarnih* stopnicah še ni končana. Deset stanovanj ob požarnih stopnicah ima zaradi tega »imeniten« razgled. Vse življenje bodo gledali požarne stopnice. Za nameček pa je ta blok (dobršen del) le kakih 10 metrov oddaljen od občinskega družbenega centra.

»GARANCIJA«

In kdo je kriv? Nihče?! SGP Gro*suplje, ki je to gradil, se* skriva za visoko ceno. Za nameček pa še za **dveletno garancijo,** ki je le smešno nizka za objekt, ki naj bi stal vsaj 100 let. Že vsak televizor ima tolikšno garancijsko dobo.

Pa še nekaj nas moti. Da v tej hiši puščajo radiatorji, da cevi med kuhinjo in kopalnico marsikje zamakajo in so stene mokre. Pa nihče nič... In to so stanovanja, ki stanejo 100 in več starih milijonov? V *njih pa je slab parket, najslabše vi*nas ploščice, tapete so položene na moč površno, prav zanikrno, vrata se težko zapirajo, skozi okna piha, ploščice v kopalnici so slabe, stene valovite, v kuhinji ni niti vodovodne pipe več...

ZAHTEVAJTE KVALITETO!

Na ljubljanskem sodišču so povedali, da bi morali stanovalci tožiti gradbeno podjetje. Če je toliko napak, je povsem jasno, da bodo tožbo dobili. A vendar ljudje tega ne delajo dovolj pogosto. In tega se gradbena podjetja prav dobro zavedajo, zato pa jim je tudi čisto vseeno, kakšna stanovanja gradijo, le da jih drago prodajo. Za nameček pa so se ljudje, (beri : kupci) zanje pripravljeni še stepsti. In kdo bi ob tej množici kupcev še mislil na kvaliteto.

Toda če bi sleherni od nas zahteval kvaliteten izdelek (povsod), če bi se pritožil, če ne bi hotel plačati nekvalitete; bi se tudi proizvajalci: predvsem stanovanj, avtomobilov itd., hitro naučili reda. Dragi potrošniki in potrošnice – če *že plačate – zahtevajte* vsaj kakovost, pa čeprav na sodišču!

NEVA ŽELEZNIK

»Borza« prometnih znakov že deluje. Na zalogi imamo sicer bolj malo znakov (za osvežitev spomina: »Stop«, »obvezna smer«, »prehod čez progo), naša bralka s Črnuč pa zdaj že tudi povprašuje po prometnih znakih, ki bi rešili njihove zagate. Kličemo na pomoč bralce, mi smo sami našli še en zank, ki je zdaj čisto nekoristen. Na Ulici prvoborcev sta dva znaka v bližini vrtca: eden opozarja na otroke, drugi pa omejuje hitrost na 40 km na uro. Ta znak je zdaj odveč, ker so cesto samo nekaj deset metrov naprej od znaka zaprli, tako da je to zdaj mrtva ulica, na kateri prometa praktično ni – namenjena je le za lokalni dovoz, hitrosti pa se kaj težko približajo številki 40. Ob zapori ceste so znak očitno pozabili odstraniti, prav gotovo pa bi mnogo bolj koristil kje drugje. Kje, to nam napišite vi!

ČLOVEK ČLOVEKU...

Boj se mesarja

Prizorišče: v prejšnji številki zaradi umno rešenega parkiranja pohvaljena Emonina trgovina v Gogalovi ulici, prazna mesarija in trenutek kasneje bife, kjer uraduje mesar.

Občan že rahlo utrujenega mesarja od dvigovanja kozarčkov po »nula tri« ponižno vpraša, če bo slučajno našel hipec časa, da bi šel prodajati meso in tako naredi prvo napako. Odgovor: »Kaj te briga!«

Ta predrzni občan pa še naprej vrta v mogočnika, češ, zakaj ni nič mesa. In glej, problem mesa je takoj rešen.

»Če hočeš, ti odrežem nogo!« iskrivo odgovori mesar z motnimi očmi, ki pa ga po besedah poslovodje kmalu čaka disciplinska. Ubogi člani komisije, kaj bo šele z njimi naredil!

Grdi lumpek!

Razburjena množica na postajališču mestnega prometa ob Čerinovi ulici, avtobusa iz Savelj ni in ni. Potlej le prihrumi zelena pošast – in sploh ne ustavi! Še nekaj minut živčnega prestopanja, zdaj je čakajočih že več kot 20.

Naslednji avtobus ustavi. Starejši možakar se ihtavo obregne ob voznika: »Kje se preganjate? Zakaj ni ustavil prvi avtobus?«

– Tako grdi ste, da se vas je šofer ustrašil in peljal mimo, mu je odbrusil mladi voznik, navdušeno združevajoč delo v MPP Sap-Viator.

NAŠ TELEFON: 314-745

Včeraj je šel z mano po nakupih, pa se je naučil...

Vidiš, očka, tukaj smo pa mi zasidrani!

ODMEVI

Hitro ukrepati velja tudi za dobravske šolarje...

»Borza« prometnih znakov že deluje – Ponudba se veča, tudi s povpraševanjem ni težav

V »Zboru občanov« št. 18 je v sestavku PROMETNA VARNOST ali HITRO UKREPATI – TO NAJBOLJ ZALEŽE, zabeleženo, kako je republiški inšpektorat za ceste v dveh dneh uredil varen prehod šolarjem iz Nadgorice in Ježe do šole na Črnučah preko križišča pri izgradnji severne obvoznice.

Žal pa inšpektorju nihče ni pojasnil, da je tudi v zaselku Dobrava veliko šolarjev, ki niso življenjsko ogroženi samo v križišču, temveč po celi dolžini poti od doma do urejenih pločnikov na Črnučah.

Pot vzdolž magistralne ceste od Dobrave do priključka nove štiripasovnice je parkirišče in odstavni pas za vse vrste avtomobilov, od najtežjih vlačilcev do prikolic. Celo bežigrajski prometni miličniki s svojim službenim avtomobilom parkirajo na tej poti in vrše svojo delovno dolžnost z ustavljanjem avtomobilov na tej poti, ki je edini varen pločnik za pešce in kolesarje. Otroci in odrasli se umikajo na vozišče magistralne ceste, med gost promet, ki je značilen za štajersko vpadnico. Smernike cestarji ne obnavljajo, ker se po njihovem mnenju ne izplača postavljati novih, ker jih avtomobili in traktorji ponovno prevozijo. Sprašujem se, ali so cestarji plačani morda za prodajo solate na trgu – ali za vzdrževanje cest?

Prebivalci vasi Dobrava, ki je 8 km oddaljena od centra Ljubljane in na repu Titove ceste, se obračamo ponovno (že tretjič v »Zboru občanov«) na občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, da si stanje ogleda, ter vendar enkrat že kaj ukrene za varno hojo ljudi z tega zaselka na območju Črnuč. Občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu naj si ogleda statistiko nesreč v zadnjih letih v tem zaselku med Črnučami in Trzinom.

V »Zboru občanov« št. 18 sem videla posnetek odvečnih prometnih znakov za Bežigradom. Pri nas na Dobravi nujno potrebujemo nekaj prometnih znakov, primernih za naše cestno prometne težave.

Če je občina Bežigrad tako dosledna, da nam pošilja položnice za plačilo davka v znesku 1 (en) stari dinar – ter pri tem PTT zasluži 1,80 za poštnino, naj bo po večletnih prošnjah dosledna tudi pri svojih dolžnostih ukreniti kaj za varnost svojih davkoplačevalcev.

Pripomnila bi samo še to, da sta v tem zaselku živela in delovala za narodno osvobodilni boj dva narodna heroja, po enem se imenuje črnuška osnovna šola, pa žal za to vedo (vsaj kaže tako) le črnuški šolarji, ko obiščejo spominske plošče na dan mrtvih.

EMA BIZJAK
Črnuče

PREJELI SMO

Kdo bo čistil center?

Že skorajda obupani stanovalci ter uporabniki stanovanjsko poslovnega centra Bežigrad so Komunalni skupnosti napisali tole pisemce, ki so ga v vednost poslali tudi Komunalnemu podjetju Ljubljana tozd Javna higiena, Sanitarni inšpekciji in nam. Kaj bodo povedali drugi, ne vemo, mi pa pismo objavljamo:

„Letos spomladi je bilo dogovorjeno na skupnem ogledu atrija in nivoja v centru Bežigrad, da hišni svet prevzame čiščenje vseh površin v nivoju, vzdrževanje zelenic, fontane in pomičnih stopnic. Komunalna skupnost je bila obvezana, da sklene pogodbo z Javno higieno za čiščenje atrija, podhodov in stopnic v suterenu.

Hišni svet in lastniki lokalov vedno znova ugotavljamo, da Javna higiena navedenih površin ne čisti včasih tudi po deset dni in celo več. Kadar pa čistilec pride, pobere samo smeti, ki se skoncentrirajo po vogalih in o intenzivnem čiščenu sploh ni govora! Že nekajkrat smo intervenirali pri »Snagi« ter uspeli le toliko, da je v nekaj dneh prišel čistilec, ki pa čiščenje opravlja zelo neefektno.

Stanje v atriju je tako obupno – glede čistoče, da smo vas prisiljeni obvestiti oz. prositi, da uredite tako, da bodo prevzete površine redno in temeljito čistilj, prav tako pa tudi stopnice pod Titovo in Lihhartovo cesto in eskalatorje, čeprav še vedno niso v pogonu. Opozarjamo, tudi podstropne razsvetljave ne vzdržuje nihče (po izjavi Javne razsvetljave).

Navedeno stanje ni v ponos občini Bežigrad, saj so to močno obiskane površine splošnega družbenega pomena, naš Hišni svet pa zaradi nečistoče trpi na ugledu!"

HIŠNI SVET LINHARTOVA 1
PREDSEDNIK IVAN DEV

Leta 1971 je časopis prejel PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA, leta 1980 pa NAGRADO IN PRIZNANJE OBČINE BEŽIGRAD

ZBOR OBČANOV
GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Izhaja vsakih 14 dni

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana-Bežigrad – Izdajateljski svet: Marjan Anžur, Brane Bertoncelj, Vladimira Dokić (podpredsednica), Branko Dobravc, Stane Drolje, Vlado Gerbec, Vili Guček, Boris Honzak, Stane Koman, Branko Mihelčič, Franc Mlinar, Lojze Novak, Joško Pirnar, Miloš Polič, Janez Snoj, Zvone Sotlar, Martina Vučemilo in Bojan Zavašnik (predsednik). – Ureja uredniški odbor: Iztok Ausec, Vlado Beznik, Danilo Besednjak, Tadej Bratok, Stane Drolje (pomočnik odg. urednika), Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komavli, Joško Pirnar (glavni urednik), Janez Snoj (odgovorni urednik), Ivan Šučur in Neva Železnik – Telefon uredništva 314-745 in n. c. *340-461 interno 357 – Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«*, 61000 Ljubljana, Linhartova 13 – Uprava: Linhartova 13, telefon 314-745 in n. c. 340-461 interno 323; vodja uprave: Martina Vučemilo – Tekoči račun pri SDK Ljubljana: Občinska konferenca SZDL Ljubljána-Bežigrad 50102-678-50085 – Časopis dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigrajski občini – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo – tozd Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likozarjeva 1 – Naklada: 27.300 izvodov

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA — SPLOŠNA POLOŽNICA

POTRDILO

Je vplačal: Novak Ivan Marija, Kagjona 2 (ime in naslov vplačnika)

Uporabniku _____ (ime in kraj uporabnika)

Namen nakazila: občinn – kmetijstvo 1980

LK plačilo 15/11-1980

Znak kontrole _____ V _____ dne _____

Šifra | Tok

Številka računa

DIN. 2.-

(plačana pristojbina) (številka dnevnika) (podpis)

Za piškava dva dinarja

Pol ducata občanov v Podgori pri Dolu je dobilo položnice. Bežigrajski davkarija so dolžni 5 dinarjev, 3 dinarje, pa tudi samo 2 dinarja (na naši položnici: obračun za kmetijstvo 1980). Dolg je treba poravnati, ne glede na stroške. Davkarji so morali odriniti dinar za položnico, pa dinar za kuverto, dva dinarja in pol za znamko, dela ne štejemo... Občan je moral plačati 1,8 dinarja na pošti, presneto drago pa je bilo, če je denar nesel na občino... Naši vrli davkarji nam bodo seveda odgovorili: to je avtomatska obdelava podatkov, stroj ne loči ali gre za milijon ali za dva dinarja. Stroji pa nam vendarle ne smejo gospodovati takrat, ko smo čisto sprti s pametjo. Zakaj ne bi takšne položnice že na davkariji vrgli v koš. Ali mora občinska skupščina sprejeti poseben sklep o nekakšnem odpisu malih dolgov?